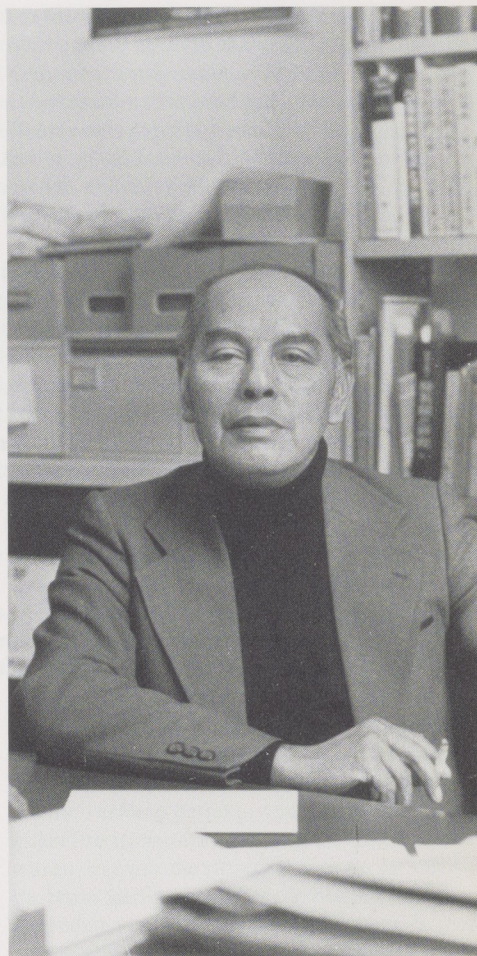

In memoriam drs. K. W. Lim

Toen op 15 juli van dit jaar de afdeling Aziatische Kunst na lange jaren van verbouwing weer opengesteld werd, kon niemand vermoeden, dat het het hoofd van deze afdeling, drs. K. W. Lim, nog maar zo kort vergund zou zijn hiervan te genieten. Hoewel zijn gezondheid al geruime tijd veel te wensen overliet, leek een dieptepunt gepasseerd. Het bericht van zijn plotseling overlijden op 25 september jl. veroorzaakte in het Rijksmuseum dan ook alom verslagenheid. In de zomer van 1966 trad Kok Wie Lim als hoofd van de afdeling Aziatische Kunst in dienst bij het Rijksmuseum. Geboren en op school gegaan in Indonesië verliet hij in 1948 voorgoed zijn vaderland om in Leiden sinologie en daarna japanologie te studeren. Uit de keuze van het bijvak Hindu-Javaanse archeologie en kunstgeschiedenis bleek al zijn veelzijdige belangstelling. De rijke geschakeerdheid van de Rijksmuseum-verzameling bood hem de gelegenheid zijn belangstelling nog verder uit te bouwen. Dit kwam onder meer tot uitdrukking in de variëteit van zijn aankopen: een paar schitterende Namban-kamerschermen, Hindu-Javaans brons en goud, sculptuur uit India. Terwijl zijn voorgangers zich op de beeldhouw- en schilderkunst concentreerden, ging zijn belangstelling ook uit naar de ceramiek: hij kocht Chinees en Japans porselein aan maar ook Annamees aardewerk, waarvan tot dan toe niets aanwezig was.

Met de binnenkomst van het belangrijke en omvangrijke legaat Westendorp, dat in 1968 de Vereniging van Vrienden der Aziatische Kunst toeviel, kreeg Kok Wie Lim de gelegenheid volledig met alle aspecten van het museale werk vertrouwd te raken.

Hij publiceerde regelmatig, voor het laatst in het vorige nummer van dit Bulletin naar aanleiding van twee belangrijke aanwinsten: *De techniek en ontwikkeling van de versiering in onderglazuur-koperrood op Chinees porselein*. Hij heeft deze bijdrage gelukkig nog in gedrukte vorm gezien.

In vrij kort tijdsbestek heeft Kok Wie Lim aan drie tentoonstellingen zijn beste krachten gegeven. Allereerst in 1974-75 *Opgegraven schatten uit de Volksrepubliek China*, waarbij ook zijn kennis van de Chinese taal van onschatbare waarde bleek; vervolgens in 1977 *Borobudur, kunst en religie in het oude Java*, een hem zeer vertrouwd terrein, en tenslotte in 1978 de tentoonstelling, die ter gelegenheid van het 60-jarig bestaan van de Vereniging van Vrienden der Aziatische Kunst is gehouden onder de titel: *Aziatische Kunst uit het bezit van leden*.

Als collega werd Kok Wie Lim door iedereen ten zeerste gewaardeerd vanwege zijn veelzijdige kennis, maar zeker ook wegens zijn integriteit en hartelijkheid. Hij was voorkomend en beminnelijk en tegelijkertijd werd hij gekenmerkt door een zekere mate van geslotenheid, die wellicht met zijn oosterse afkomst samenhangt. In zijn werkkring stelde hij zich steeds, bescheiden als hij was, terughoudend op, ook al wist hij in vergaderingen krachtig voor zijn mening uit te komen.

In het Rijksmuseum, waar hij in alle geledingen populariteit en achting genoot, laat Kok Wie een grote leegte achter.

S. H. Levie